

X.

Изъ сичкото това, щото азъ говорихъ до тука за моятъ херой, читателите вече видатъ, че егоизмътъ на Хаджи Нича ся явява въ най-ярка и въ най-гола форма; а въ слѣдующите глави азъ трѣба да открия, че въ Хаджи Нича човѣкъ не може да замѣти даже привичка, съ която голѣмите егоисти и шарлатане баремъ изъ приличие прикриватъ своите егоистически стрѣмления съ стрѣмление къмъ обществените интереси. Егоизмътъ на Хаджи Нича има съвсѣмъ противоположни характеръ; той иска да му дава народътъ пари, безъ да го нита на какво ги употребява; да му са кланя и да го почита, безъ да вижда отъ него нѣкое добро; да му благодари и да го хвали, безъ да му напоминава